

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 007761 25 Кж
Бања Лука, 12.11.2025. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Светлана Марић, као предсједнице вијећа, Сњежане Кудрић и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа уз учешће записничарке Ање Давидовић у кривичном предмету против оптужене С. С. Р. због кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама окружног јавног тужиоца у Бијељини и браниоца оптужене, адвоката Петка Будише из Бијељине, изјављеним против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007761 20 К од 01.07.2025. године у сједници вијећа одржаној дана 12.11.2025. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Уважава се жалба браниоца оптужене С. С. Р., укида пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007761 20 К од 01.07.2025. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007761 20 К од 01.07.2025. године, оптужена С. С. Р. оглашена је кривом да је починила кривично дјело омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17, 15/21, 89/21 и 73/23, у даљем тексту: КЗ РС), за које дјело је осуђена на казну затвора у трајању од 1 (једне) године. На основу члана 108. став 2. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС) оштећени З. З., А. З. и С. З. су упућени да имовинско-правни захтјев могу остварити у парничном поступку. На основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачке а), е) и ж) ЗКП РС, оптужена је обавезана да надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 397,35 КМ и паушал суда у износу од 150,00 КМ, све у року од 15 дана од дана правоснажности те пресуде, под пријетњом принудног извршења. Оптужена је обавезана да исплати награду и нужне издатке браниоцу по службеној дужности, чији ће износ бити одређен посебним рјешењем у складу са чланом 97. став 2. ЗКП РС.

Против наведене пресуде, окружни јавни тужилац је жалбу изјавио због одлуке о казни, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи, тако да се оптуженој изрекне казна затвора у дужем трајању, а бранилац оптужене Петко Будиша, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног законика, погрешно и непотпуног утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, те трошкова поступка,

предлажући да се жалба уважи, укине побијана пресуда и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или иста преиначи и оптужена ослободи од оптужбе.

У одговору на жалбу тужиоца, бранилац оптужене је предложио да се иста одбије, као неоснована.

Суд је испитао побијану пресуду сходно члану 320. ЗКП РС, имајући у виду све наводе жалби, одговора на жалбу и стање предметних списа, па је одлучио као у изреци овог рјешења из разлога који слиједе.

Оспоравајући правилност и законитост побијане пресуде жалба указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке к), г) и з), члан 311. став 2. ЗКП РС, оспорава законитост појединих доказа на којима је заснована побијана пресуда, члана 10. став 2. и 3. ЗКП РС, указују на повреде права на одбрану, на неразумљивост изреке пресуде и њеној противрјечности са разлозима и да пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама, те да првостепени суд није примијенио поједине одредбе ЗКП РС, што је било од утицаја на законито и правилно доношење пресуде.

Надаље, аргументима из жалбе браниоца оптужене се оспорава правилност и потпуност чињеничне основе побијане пресуде, на којој је заснован закључак да је оптужена починила кривично дјело омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС за које је оглашена кривом том пресудом.

Основано се жалбом браниоца оптужене приговара да је побијана пресуда заснована на доказу на којем се није могла засновати. Наиме, жалба браниоца приговара да се у поступку који је вођен против оптужене С. С. Р. због кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, није могао као доказ у том предмету користити налаз и мишљење вјештака неуропсихијатра др Петка Грубача, датог на основу наредбе окружног јавног тужиоца Ранка Керовића из Бијељине у тужилачком предмету број Т14 0 КТ0015674 19 од 14.11.2019. године.

Увидом у предметни налаз и мишљење вјештака од 14.11.2019. године, овај суд закључује да је вјештак имао задатак, како то и потврђује и сам вјештак на главном претресу, да у другом предмету утврди, да ли је осумњичена С. С. Р. у вријеме извршења кривичног дјела тјелесне повреде из члана 131. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС била у урачунљивом стању и да ли је иста процесно способна да учествује у том поступку, те да ли се, евентуално, према њој треба примијенити нека од мјера безбједности из члана 72. КЗ РС.

Даље, увидом у наредбу окружног јавног тужиоца Милорада Дебељевића из Бијељине број Т14 0 КТ 0025068 19 од 09.12.2019. године, произилази да је вјештаку неуропсихијатру прим. др Петку Грубачу наложено вјештачење млдб. оштећене, рођене [...] године, са задатком да с обзиром на степен њеног физичког и психичког развоја, се изјасни колика је вјеродостојност навода и чињеница у њеној изјави коју је дала у ПУ Зворник и у Окружном јавном тужилаштву дана 12.11.2019. године, везано за предметни догађај. Из наредбе се закључује, да вјештак није имао задатак да вјештачи и оптужену.

Надаље, побијана пресуда као доказ уводи и цијени налаз и мишљење овог вјештака од 14.11.2019. године датог на основу наредбе у тужилачком предмету број Т14

0 КТ 0015674 19 од 14.11.2019. године у којем се осумњиченој ставља на терет да је починила кривично дјело тјелесне повреде из члана 131. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, иако се ради о доказу из сасвим другог кривичног предмета. Такође, из образложења побијане пресуде се закључује да је наређено психијатријско вјештачење оптужене због предметног кривичног дјела, што не произилази из наредбе од 09.12.2019. године, већ је наложено вјештачење млдб. оштећене.

Поступајући на овакав начин, суд је у поступку доношења побијане пресуде починио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС, јер је пресуду засновао на доказу који није могао бити кориштен у овом предмету, обзиром да се ради о доказу из другог кривичног предмета.

Због наведених битних повреда одредаба кривичног поступка, нису постојале процесне претпоставке да суд оцјени основаност и осталих приговора жалбе браниоца и одлучи о жалби тужилаштва, која је изјављена само због одлуке о кривичној санкцији, која се може испитивати само ако је пресуда донесена без битних повреда одредаба кривичног поступка и ако је пресудом чињенично стање у предмету потпуно и правилно утврђено, а који процесни услови у овом случају нису испуњени.

Поновни поступак ће суд провести у складу с одредбама члана 331. ЗКП РС и уз савјесну оцјену свих изведених доказа, сходно члану 295. став 2. ЗКП РС, моћи ће извести правилан закључак о томе да ли су несумњиво доказани битни наводи оптужбе, и донијети одговарајућу пресуду, коју ће писмено израдити у складу са релевантним одредбама члана 304. ЗКП РС, без повреда на које је указано и овим рјешењем, водећи при том рачуна и о приговорима жалби браниоца и тужилаштва, о којима овај суд није имао процесних услова да одлучује, чиме ће бити у прилици да донесе закониту и правилну одлуку у овом кривичном предмету.

Записничарка
Ања Давидовић

Предсједница вијећа
Светлана Марић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић